

Czytania: Mdr 18,14-16;19,6-9; Ps 105,2-3.36-37.42-43; Aklamacja 2 Tes 2,14; Ewangelia Łk 18,1-8

W pierwszym czytaniu autor Księgi Mądrości przypomina swojemu czytelnikowi historię wyjścia z Egiptu. Przypomina plagi, które siały strach i śmierć, i przypomina o wielkiej łasce Pana Boga wobec ludu wybranego. Izraelici jednak byli chronieni, bo byli posłuszni Bogu i Mojżeszowi. Przypomina przejście przez morze czerwone które dla nich było ratunkiem i przejściem do nowego wolnego życia według Bożych przykazań a dla ich prześladowców katastrofą. Przypomina, że to Pan Bóg jest tym który nas prowadzi, chroni, wybawia z kłopotów. Dlatego Bogu należy się chwała i uwielbienie. „Śpiewajcie i grajcie Mu Psalmy, rozśławiajcie wszystkie Jego cuda” woła psalmista.

W Ewangelii Jezus przypomina o tym, że uczniowie powinni zawsze się modlić i nie ustawać. Modlitwa ma być naturalnym elementem ich życia a nie tylko kiedy są w jakiejś potrzebie. Trzeba się zawsze modlić i nie należy się niczym zniechęcać. Modlitwa ma być przyjacielską rozmową z Dobrym Ojcem w niebie. A kiedy jesteśmy w potrzebie to też ta modlitwa musi być wytrwała (dnem i nocą) i zanoszona z wiarą, że Pan Bóg weźmie nas w obronę, gdy doznajemy jakiejś niesprawiedliwości. Modlitwa nie może jednak być wymuszaniem czegoś na Panu Bogu, ale wspólnym szukaniem woli Bożej, Bożych dróg, szukaniem rozwiązania według zamysłu Bożego.

Prośmy o wiarę i ufność w Boże prowadzenie nas przez różne życiowe przeszkody.

o. Wiesław Jonczyk SJ